
Snoeckgensheuvel 55

**hier woonde
LAURENS JACOB LIEZENBERG
vermoord in
WÖBBELIN
op 06-04-1945
40 jaar oud**

Laurens Liezenberg is op 29 april 1904 in Schiedam geboren. Zijn vader is (con)rector van het Stedelijk Gymnasium. Laurens kiest voor een militaire carrière. Na de inval van het Duitse leger sluit Laurens zich aan bij een Amersfoortse verzetsgroep onder leiding van M.J. Kreupeling, alias Max Dijkstra. Laurens werkt als onderhopman bij de Nederlandsche Arbeidsdienst. Over zijn verzetsactiviteiten rept hij thuis met geen woord. Overbuurman van de familie is politiecommissaris Van Asperen, een NSB-er en SS-er. In 1944 is Laurens' vrouw Everdina zwanger van haar tweede kind als hij zijn ontslag krijgt als hopman. Hij duikt onder. Op de avond voor de geboorte van zijn jongste zoon op 3 oktober 1944 waagt Laurens zich toch op 't Stort Zuid 55. Waarschijnlijk is hij toen verraden. Hij wordt uiteindelijk op 21 december 1944 in Achterveld opgepakt. Op 1 februari 1945 gaat Laurens op transport naar Neuengamme. Onderweg slaagt hij er nog in een briefkaart aan zijn vrouw uit de trein te gooien. Vermoedelijk is hij op 12 februari doorgezonden naar Wöbbelin. Op 6 april 1945 is Laurens Jakob Liezenberg door uitputting, uithongering en mishandeling overleden.

Snoeckgensheuvel 54

**hier woonde
SALOMON MINCO
vermoord in
SOBIBOR
op 07-05-1943
55 jaar oud**

Salomon Minco is geboren op 17 september 1887 in Oldenzaal. Hij is gehuwd met de Groningse Grietje van Hoorn. Van beroep is Salomon vertegenwoordiger. Salomon is vroom en wil zijn drie kinderen orthodox opvoeden in Breda, maar Grietje probeert hem daarin te matigen. 'Een normaal gezin is het, 'allerminst heilig', met de normale ruzies tussen de gezins-leden,' herinnert Marga Minco zich in een interview met Ischa Meijer. Vader en moeder Minco trekken jaren later in bij zoon Dave in Amersfoort om ook in de buurt van jongste dochter Sara (schuilnaam Marga) te zijn, die tbc had en langdurig in Utrecht in het ziekenhuis was opgenomen. Salomon en Grietje Minco zijn via Amsterdam naar Westerbork getransporteerd en vandaar naar Sobibor waar ze op 7 mei 1943 zijn vergast. Vanuit de trein weet Salomon nog een briefje naar buiten te gooien, dat zijn dochter bereikt.

(VERVOLG OP PAG. 2)

Snoeckgensheuvel 54 (VERVOLG VAN PAG. 1)

‘We zijn uit W vertrokken, we zijn op weg naar de grens. Moeder maakt het goed. De trein is erg vol.’ Het briefje is met potlood geschreven en Salomon heeft zijn naam er niet onder gezet. ‘Het was niet nodig,’ vertelt Marga Minco. ‘Ik herkende zijn handschrift zo wel. Geen enkele ondertekening deed er nog toe.’

Snoeckgensheuvel 54

**hier woonde
GRIETJE MINCO-VAN HOORN
vermoord in
SOBIBOR
op 07-05-1943
53 jaar oud**

Grietje Minco van Hoorn is geboren op 4 juli 1889 in het Groningse 't Zandt. Grietje is gehuwd met Salomon Minco en krijgt met hem drie kinderen in Oldenzaal. De kinderen groeien op in Breda. Als jongste dochter Sara (Marga) voor TBC behandeld wordt in Utrecht, is inwonen bij zoon Dave in Amersfoort een praktische oplossing. In het verhaal ‘Het dorp van mijn moeder’ beschrijft Marga Minco na de oorlog hoe zij probeert om voor haar ouders een verklaring van Protestantse afkomst uit de doopregisters te krijgen bij de dominee in het verre noordoosten van Groningen. ‘Gisteren had ik pas gehoord dat de transporten een week waren stopgezet. Gisteren was het pas tot me doorgedrongen dat er nog maar één mogelijkheid bestond om iets voor ze te doen. Ik had er de hele nacht over liggen denken hoe ik het de dominee zou voorleggen. Het moest geloofwaardig klinken.’ De dominee doorziet de misleiding en zegt dit te moeten bespreken met de ouderlingen. ‘Zij moeten ermee akkoord gaan en meetekenen.’ ... ‘Ze deden het niet.’ Op 4 mei 1943 zijn Grietje en Salomon gedeporteerd met transport nummer 62 naar Sobibor en vergast op 7 mei 1943. Oudste dochter Bettie en man Hans zijn op 30 september 1942 vergast in Auschwitz.

Snoeckgensheuvel 54

**hier woonde
DAVID MINCO
vermoord in
WARSCHAU
op 31-01-1944
28 jaar oud**

David Minco is geboren op 23 mei 1915 in Oldenzaal. Dave groeit op in Breda. Dave is een muzikale, populaire jongen met een goed stel hersens. Het gezin leeft in een joods milieu, maar ook in kunstenaarskringen. ‘We hielden van muziek, literatuur, beeldende kunst, theater. Mijn vader juichte dat toe,’ vertelt zijn jongste zus

(VERVOLG OP PAG. 3)

Snoeckgensheuvel 54 (VERVOLG VAN PAG. 2)

Marga Minco later in een interview aan Ischa Meijer. Dave trouwt in 1940 met Charlotte Boas en ze gaan in Amersfoort wonen. Vader en moeder Minco trekken bij Dave in om ook in de buurt van dochter Sara (schuilnaam Marga) te zijn, die tbc had en langdurig in Utrecht in het ziekenhuis was opgenomen. In Het Bittere kruid beschrijft Marga Minco hoe Dave zich vrijwillig aangeeft als zijn vrouw Lotte onderweg naar een onderduikadres wordt opgepakt. Hij wordt via Westerbork naar Auschwitz gedeporteerd. Achtenzestig jaar na de oorlog hoort Marga Minco de details over haar broer. Dave komt op uiterlijk 31 januari 1944 om in het getto van Warschau. 'Er valt dus nog steeds meer te weten te komen... Vlak na de oorlog wilde ik mijn familie terugzien. Toen duidelijk werd dat ze niet meer terugkwamen, wilde ik details weten. Dat heb ik nu ook niet meer. In mijn hoofd zit een glazen kast met herinneringen en daarin leeft mijn familie voort in mijn verbeelding.'

Snoeckgensheuvel 54

**hier woonde
CHARLOTTE MINCO-BOAS
vermoord in
AUSCHWITZ
op 03-09-1943
28 jaar oud**

Charlotte Minco-Boas is geboren op 21 september 1914 in Goch, Duitsland. Zij is gehuwd met David Minco. Dave krijgt een baan in Amersfoort als vertegenwoordiger en zo komt het pasgetrouwde stel op 't Stort-Noord 9 te wonen. Al snel komen haar schoonouders inwonen, net als schoonzus Sara (Marga). Officieel staat ook schoonzus Bettie in Amersfoort ingeschreven, maar zij woonde en werkte in Amsterdam als verpleegster. Als Lotte per trein onderweg is naar een onderduikadres wordt ze opgepakt. Haar man Dave geeft zich vrijwillig aan. 'Een heldendaad,' commentarieert Marga Minco in de documentaire De schaduw van de herinnering. 'Hij is uit zichzelf met zijn vrouw meegegaan. Dat heb ik niet opgebracht, ik ben blijven zitten in de trein. Ik ben blijven zitten en de trein ging verder.' Lotte en haar man worden weggevoerd naar Kamp Westerbork en op 31 augustus 1943 gedeporteerd met transport nummer 74 naar Auschwitz. Lotte wordt op 3 september 1943 vermoord.

Snoeckgensheuvel 13

hier woonde
MARIANNE HERSCHEL-KLEIN
vermoord in
SOBIBOR
op 09-04-1943
62 jaar oud

Marianne Klein komt op 28 maart 1881 in Amersfoort ter wereld. Ze trouwt in 1911 met Leonard Herschel en vertrekt met hem naar Nederlands-Indië. Ze krijgt vijf kinderen: twee zonen en drie dochters. Eind dertiger jaren verhuizen ze naar 't Stort Zuid nummer 13. De twee oudste kinderen, Harry en Bets, zijn dan al getrouwd, alleen Annie en Dé wonen nog thuis. In het jaar van haar arrestatie, in 1943, is Marianne met haar man en kinderen ondergedoken in Ulvenhout. Op 4 maart 1943 worden ze daar opgepakt en op 12 maart overgebracht naar Kamp Vught. Op 31 maart 1943 komen ze aan in Westerbork. Marianne, Leonard en Annie staan al op 6 april op de transportlijsten voor Sobibor. Haar jongste en oudste dochter, schoonzoon en kleinkind van 1 jaar moet Marianne achterlaten. Op 18 mei gaan ook zij op transport naar Sobibor. Ze zijn er allemaal vermoord. Marianne Herschel-Klein is bij aankomst in Sobibor op 9 april 1943 direct vergast. Van haar gezin overleeft alleen haar zoon Harry de oorlog.

Snoeckgensheuvel 13

hier woonde
LEONARD HERSCHEL
vermoord in
SOBIBOR
op 09-04-1943
60 jaar oud

Leonard Herschel wordt geboren op 2 mei 1882 in Utrecht. Leonard heeft in zijn leven gekozen voor een militaire loopbaan in het Nederlandse koloniale leger. Voor hij naar Indië vertrekt, trouwt hij op 15 november 1911 in Amersfoort met Marianne Klein. Ze krijgen samen vijf kinderen. Terug in Nederland woont Leonard in 1925 met zijn gezin in de Puntenburgerlaan 45. In 1940 staat er een nieuw adres in het adresboek van Amersfoort: 't Stort Zuid 13, nu Snoeckgensheuvel 13. In 1943 zit hij met vrouw en kinderen noodgedwongen ondergedoken in Ulvenhout. Hier worden ze op 4 maart 1943 opgepakt en op 12 maart overgebracht naar Kamp Vught. Op 31 maart 1943 komen ze aan in Westerbork. Op 6 april 1943 moet Leonard op transport naar Sobibor, samen zijn vrouw en zijn dochter Annie. Zijn jongste dochter Dé blijft achter in Westerbork, evenals zijn oudste dochter Bets, haar man Samuel en Leonards' 1-jarig kleinkind Bobbie. Leonard Herschel is bij aankomst in Sobibor op 9 april 1943 direct vermoord. Van zijn hele gezin overleeft alleen zijn zoon Harry de oorlog.

Snoeckgensheuvel 13

hier woonde
JOHANNA HERSCHEL
vermoord in
SOBIBOR
op 09-04-1943
24 jaar oud

Op dinsdag 6 april 1943 vertrekken vanuit Kamp Westerbork 2020 mensen naar Sobibor. Onder hen is de 24-jarige Annie Herschel, die samen met haar ouders haar dood tegemoet gaat. De reis in veewagons van Westerbork naar Sobibor is mensonterend getuige het onthutsende verslag van lotgenoot Levie Sluizer: "Eerste dag van de reis was al verschrikkelijk. De wagon was tjokvol. Wanneer iemand van de wc gebruik moet maken moet hij over anderen heen klimmen. Vooral voor de zieken is het enorm lastig wanneer die uit de bedden geholpen moeten worden. De stemming is nu al vreselijk, iedereen kift en maakt ruzie. Wanneer de deur dicht is, stinkt het ontzettend en erg benauwd. De deur open, dan tocht het erg. We zitten in pikdonker. 's Nachts is het niet uit te houden van de kou. Het is een ontzettende nacht en wanneer we 's morgens de deur open maken blijkt dat het hier hartje winter is." Maar twee vrouwen van dit transport weten het kamp en de oorlog te overleven. Annie Herschel is bij aankomst op 9 april 1943 direct vermoord.

Snoeckgensheuvel 13

hier woonde
DEBORA HERSCHEL
vermoord in
SOBIBOR
op 21-05-1943
21 jaar oud

Debora Herschel wordt in Amersfoort geboren op 11 augustus 1921. In 1939 haalt ze haar MULO-diploma en een jaar later doet ze eindexamen handelsschool. Maar de oorlog breekt uit en door de anti-Joodse maatregelen, komt ze vermoedelijk niet aan het werk. Voor Dé en haar familie slaat het noodlot toe als ze in maart 1943 worden opgepakt op hun onderduikadres in Ulvenhout en via Kamp Vught op 31 maart 1943 naar Westerbork worden gestuurd. Haar vader, haar moeder, en haar zus Annie staan al op 6 april 1943 op de transportlijsten voor Sobibor. Dé blijft met haar oudste zus Bets en haar man Samuel Cohen en hun 1-jarig zoontje Bobbie achter in Westerbork. Vanuit Westerbork sturen ze nog een briefkaart waarop zij schrijven dat "Pa, Moe en Annie al 'door' zijn"....Flink en in God's vertrouwen dat wij ons allen daar zullen weerzien....Gelukkig gaan we de zomer tegemoet". Dé wordt op 18 mei 1943, samen met Bets, Samuel en de kleine Bobby naar Sobibor gedeporteerd. Op 21 mei 1943 zijn ze bij aankomst direct vergast.

Snoeckgensheuvel 9

hier woonde
HANS LUDO SENFF
vermoord nabij
MÜNCHEN
op 12-07-1944
18 jaar oud

Hans Ludo Senff zit in Amersfoort op de middelbare school. Na zijn eindexamen gaat hij studeren aan de Notariaatschool in Utrecht. In de oorlog sluit hij zich aan bij de Knokploeg (KP) Soest. Deze verzetsgroep saboteert de bezetter met acties en overvallen. Huzarenstuk is de Tilburgse zegeltjeskraak op 25 januari 1944, waarbij de ploeg er in slaagt 700 blanco persoonsbewijzen en 105.000 zogenoemde Rauterzegels buit te maken. Maar het zal de laatste verzetsactie van de KP-Soest zijn. Een koerierster van de Raad van Verzet in Soest is eind 1943 door de SD gearresteerd en doorgeslagen. Door haar verraad worden vier man van de Soester verzetsgroep op 12 februari gearresteerd, waaronder Hans Ludo Senff. Hans gaat via Amsterdam en Kamp Vught in mei 44 naar Dachau. Hij is 18 jaar als er aan zijn jonge leven op 31 juli 1944 in de omgeving van München een einde komt.

Everard Meysterweg 18

hier woonde
ELFRIDA KÄHN-FRANKENHUIS
vermoord in
AUSCHWITZ
op 21-01-1943
57 jaar oud

Elfrida Frankenhuis komt oorspronkelijk uit Haaksbergen. Ze wordt hier op 19 februari 1885 geboren en is de jongste telg van Meijer Frankenhuis en Sophia Oppenheimer. Elfrida trouwt in 1923 met de 42-jarige Maurits Kähn uit Nieuw-Lekkerland. Op 29 juni 1936 laten ze zich in Amersfoort inschrijven op het adres Everhard Meijsterweg 18. Zes jaar later, op 14 februari 1942, overlijdt haar man. In het najaar moet Elfrida gedwongen verhuizen naar Amsterdam. Een oproep voor Westerbork volgt daarna al snel: op 9 januari 1943 vertrekt ze naar het kamp. Op 18 januari 1943 wordt Elfrida Kähn-Frankenhuis naar Auschwitz gedeporteerd. Drie dagen later, op 21 januari, is ze daar vermoord. Anoniem, vergast. De Sterbebücher van Auschwitz maken geen melding van haar dood.

Fahrenheitstraat 4

**hier woonde
SJELOMO HAMBURGER
vermoord in
AUSCHWITZ
op 06-09-1944
2 jaar oud**

Sjelomo Hamburger is geboren op 22 januari 1942 in Amersfoort. Hij is het eerste kind van journalist Samuel Hamburger en Marianna van Straten. In augustus 1942 brengen de kersverse ouders hun acht maanden oude baby in veiligheid bij onderduikverlener en typograaf Martinus van de Weem. Vanaf dat moment is Sjelomo ondergedoken op een zolderkamer in de Schimmelpenninckstraat 35. De onderduik wordt ontdekt en zowel Sjelomo, inmiddels twee jaar oud, als van de Weem worden opgepakt. Sjelomo gaat op transport naar Kamp Westerbork op 19 juni 1944. Op 3 september 1944 wordt hij gedeporteerd met transport nummer 100 naar Auschwitz. Direct na aankomst op 6 september 1944 is Sjelomo vergast. Zijn ouders overleven de oorlog, maar de tragedie zet zich voort. In 1946 overlijdt hun tweede zoon Jehoeda twee weken na geboorte. In 1947 vertrekt het echtpaar naar Israël en werkt Sam tot in 1984 als buitenlandcorrespondent voor het Parool. Martinus van de Weem is op 44-jarige leeftijd omgekomen op 9 maart 1945 in Dora bij Nordhausen.

Celsiusstraat 12

**hier woonde
JACOB SIMONSE
vermoord in
SACHSENHAUSEN
op 22-04-1945
49 jaar oud**

Jacob Simonse wordt op 22 augustus 1893 in Nieuwerbrug aan den Rijn geboren. Op zijn 27e trouwt hij met Margje Zaal. Ze krijgen 4 kinderen. In 1943 is Jacob hoofdassistent bij de Grondbelasting. Hij komt dan in aanraking met de Landelijke Organisatie voor Hulp aan Onderduikers, waarvoor hij gaat werken - onder de schuilnaam Simon - als hoofdverspreider van het in Amersfoort uitgegeven illegale blad 'Goeden morgen hier is Londen'. Op 2 juni 1944 gaat het mis: op een bezorgadres wachten de SD en de gevreesde politiemann Lutke-Schipholt hem op. Simonse wordt gearresteerd en naar Kamp Vught gestuurd. Op 'Dolle Dinsdag' wordt Kamp Vught in allerijl ontruimd. De bezetter jaagt duizenden gevangenen in veewagons per trein richting Duitsland. Simonse komt in Sachsenhausen terecht. Als de Russen op schootsafstand zijn begint de SS met

(VERVOLG OP PAG. 8)

Celsiusstraat 12 (VERVOLG VAN PAG. 7)

de ontruiming van het kamp. De gevangenen moeten naar het Noordwesten marcheren. Velen sterven door uitputting of worden onderweg door de SS doodgeschoten. Dat lot treft Jacob Simonse op 22 april 1945, op weg van Oraniënburg naar Neurüppin. Zijn laatste rustplaats is nooit gevonden.

Celsiusstraat 22

**hier woonde
ALEX HERTZ
vermoord in
AUSCHWITZ
op 30-10-1944
71 jaar oud**

Alex Hertz is geboren op 17 april 1873 in Jülich, Duitsland. Hij is gehuwd met Berta Blech. Via Bloemendaal, Haarlem en vier verschillende adressen tussen 1939 en 1942 wordt het echtpaar uiteindelijk naar Amsterdam gedwongen te vertrekken. Alex is op 20 maart 1943 samen met zijn vrouw opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork en vervolgens gedeporteerd naar Theresienstadt op 18 januari 1944. Bij het naderen van de Russen zijn zij weggevoerd naar Auschwitz op 28 oktober 1944 en vermoord op 30 oktober 1944. Dochter Eveline en zoon Max overleven de oorlog.

Celsiusstraat 22

**hier woonde
BERTA HERTZ-BLECH
vermoord in
AUSCHWITZ
op 30-10-1944
63 jaar oud**

Berta Hertz-Blech is geboren op 26 januari 1881 in Heinsberg, Duitsland. Zij is de dochter van Moses Blech en Sabine Bähr. Ze groeit op in een kinderrijk gezin. Nog in Duitsland trouwt Berta met Alex Hertz. Met haar man en kinderen Eveline en Max vlucht ze naar Nederland. In Amersfoort wonen ze op de Celsiusstraat in bij de familie Kooger. Haar kinderen wonen dan niet meer thuis. Vanaf medio 1942 woont het echtpaar gedwongen op de Vechtstraat 158¹ in Amsterdam. Berta en Alex zijn in Amsterdam opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork op 20 maart 1943 en vervolgens gedeporteerd naar Theresienstadt op 18 januari 1944. Bij het naderen van de Russen zijn zij weggevoerd naar Auschwitz op 28 oktober 1944 en vermoord op 30 oktober 1944. Dochter Eveline en zoon Max overleven de oorlog.

Stephensonstraat 53

**hier woonde
EMANUEL STARK GOLDSTAUB
vermoord in
MIDDEN-EUROPA
op 21-01-1945
38 jaar oud**

Emanuel Stark is geboren op 28 april 1906 in Lemberg (nu in Oekraïne). Hij is de zoon van Ettel Stark Goldstaub-Seif, gescheiden van Elisabeth Birngruber en later getrouwd met de Amsterdamse Annie Cack. Van beroep is hij koopman. Verder weten we niets van zijn leven in Nederland. Op 4 oktober 1943 is hij opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork en op 25 januari 1944 gedeporteerd met transport nummer 84 naar Auschwitz. Een jaar later, op 21 januari 1945 is Emanuel vermoord in Midden-Europa. In 1965 citeert de Leeuwarder Courant zijn zus Franziska, een kleine joodse vrouw met tranen in haar ogen, als zij informatie zoekt: "Mijnheer, kunt u iets voor mij doen? Mijn moeder, broer en schoonzuster wonen in Den Haag en Amersfoort. Zij zijn weg. Ik weet niet waar ze gebleven zijn. Ik zoek ze nog steeds. Nu al 20 jaar." In haar handen klemt zij een bundeltje brieven met de Duitse censuurstempels er nog op. "Dit is alles wat ik heb. Ik ben hier al dagen, want misschien als zij die lijsten oplezen, hoor ik hun namen.

Stephensonstraat 7

**hier woonde
ETTEL
STARK GOLDSTAUB-SEIF
vermoord in
SOBIBOR
op 26-03-1943
70 jaar oud**

Ettel Stark Goldstaub-Seif is geboren op 10 mei 1872 in Lemberg, het huidige Oekraïne. Begin 1900 reist Ettel met man en vier kinderen naar Wenen. Het orthodoxe echtpaar is vermogend en heeft in Wenen een antiekzaak. In 1938 valt de familie uit elkaar. Een aantal kinderen vlucht naar Shanghai, kleinkinderen gaan op kindertransport naar Engeland of ontkomen naar Palestina en de echtgenoot van Ettel overlijdt in 1939 in Wenen door ziekte. Met haar zoon Emanuel komt zij via Den Haag in 1940 in Amersfoort terecht. Op 16 oktober 1942 vertrekt ze gedwongen naar Amsterdam en woont tijdelijk op Muiderstraat 33^{huis}. Op 13 maart 1943 is Ettel opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork en op 23 maart 1943 gedeporteerd met transport nummer 55 naar Sobibor. Ettel is vermoord op 26 maart 1943. De Leeuwarder Courant uit 1965 vermeldt de zoektocht door dochter Franziska Brodmann-Stark Goldstaub. In haar hand een brief van haar moeder: "Lieve dochter, wij hopen nu spoedig toestemming voor onze 'Auswanderung' naar China te krijgen".

Daltonstraat 37

**hier woonde
JUDITH RODRIGUES-ANCONA
vermoord in
WESTERBORK
op 05-05-1943
75 jaar oud**

Judith Rodrigues-Ancona is geboren op 11 september 1877 in Amsterdam. Zij is gehuwd met Abraham Rodrigues en samen krijgen zij een dochter, Sara Selina. Het kleine gezin verhuist in mei 1936 naar Amersfoort. De Duitse bezetter dwingt hen in 1942 terug te gaan naar Amsterdam. Vanuit hun laatste adres in Amsterdam zijn zij via Kamp Vught op 29 januari 1943 naar Kamp Westerbork weggevoerd. Judith overlijdt op 5 mei 1943 in Westerbork. Haar man blijft nog negen maanden in Westerbork voordat hij verder op transport moet. De urn van Judith is na de crematie bijgezet op veld 1924 op de begraafplaats in Ouderkerk aan de Amstel.

Daltonstraat 37

**hier woonde
ABRAHAM RODRIGUES
vermoord in
AUSCHWITZ
op 07-07-1944
66 jaar oud**

Abraham Rodrigues is geboren op 9 juni 1878 in Amsterdam. Hij trouwt met Judith Ancona. Het echtpaar heeft een dochter, Sara Selina. Abraham is diamantklover. Zijn broer Joseph is marktkoopman op de Amsterdamse Albert Cuypmarkt. In mei 1936 komt het gezin in Amersfoort wonen. In 1942 moet het echtpaar terug naar Amsterdam. Abraham is vanuit zijn laatste adres in Amsterdam, Holendrechtstraat 43^{II}, opgepakt en weggevoerd naar Kamp Vught op 26 januari 1943 en op 29 januari 1943 naar Kamp Westerbork. Daarna is Abraham op 25 februari 1944 naar Theresienstadt gedeporteerd met transport nummer 88 en vervolgens op 18 mei 1944 naar Auschwitz, waar hij is vermoord op 7 juli 1944.

Daltonstraat 37

**hier woonde
SARA SELINA RODRIGUES
vermoord in
RAVENSBRÜCK
op 11-01-1945
41 jaar oud**

Sara Selina Rodrigues is geboren op 21 november 1903 in Amsterdam. Zij is ongehuwd en van beroep kantoorbediende. In het voorjaar van 1936 verhuist Selina met haar ouders mee naar Amersfoort. Selina is op 17 augustus 1944 opgepakt en weggevoerd naar Kamp Westerbork en vervolgens op 13 september 1944 gedeporteerd naar Bergen Belsen met het laatste transport nummer 102. Drie maanden later op 16 december 1944 is zij doorgevoerd naar Ravensbrück. Op 11 januari 1945 is Selina vermoord.

Leusderweg 70

**hier woonde
AALTJE HILVERSUM-
ROODVELDT
vermoord in
AUSCHWITZ
op 07-12-1942
76 jaar oud**

Aaltje Roodveldt komt op 6 februari 1866 in Amsterdam ter wereld. Ze trouwt op haar eenendertigste met de 25-jarige Amersfoorter Heiman (Herman) Hilversum. Ze krijgt al gauw een groot gezin: 6 kinderen worden er geboren. In 1933 overlijdt Heiman en blijft Aaltje alleen achter. Zeven jaar later begint de Tweede Wereldoorlog en is het lot van de Joden bezegeld. In 1941 moet Aaltje zich registreren op een adres in Amsterdam en op haar persoonskaart wordt het adres Hoogeweg 15hs bijgeschreven. Of ze er ooit heeft gewoond is niet bekend. Op 4 december 1942 gaat Aaltje vanuit Westerbork op transport naar Auschwitz. In de Sterbebücher staat alleen haar geboortedatum, maar aangenomen wordt dat zij daar op 7 december 1942 is vergast. Alleen haar oudste twee kinderen hebben de oorlog overleefd. Op de Joodse begraafplaats van Amersfoort is Aaltjes' naam bijgeschreven op de grafsteen van haar man Heiman.

Leusderweg 70

**hier woonde
BLOEME ZWAAF-ROODVELDT
vermoord in
AUSCHWITZ
op 06-09-1944
63 jaar oud**

Bloeme Zwaaf-Roodveldt wordt in Amsterdam geboren op 19 mei 1881 en is vermoord op 6 september 1944 in concentratiekamp Auschwitz. Ze is dan 63. Haar leven heeft zich grotendeels afgespeeld in Amersfoort. Hier trouwt ze op 25 mrt 1908 met Barend Zwaaf en krijgt 3 kinderen met hem: Abraham, Sara en Isaïc. In de oorlog duikt ze in 1942 onder op de Postweg in Leusden. Op dit adres wordt ze op 15 juni 1944 met haar man, dochter, schoonzoon en kleinkind opgepakt. Na een verhoor van 36 uur zonder eten en drinken in de Amersfoortse Cavaleriekazerne stuurt de SS ze naar Amsterdam, naar het Huis van Bewaring aan de Weteringschans. De omstandigheden zijn er berucht en verschrikkelijk. Op 21 augustus 1944 wordt Bloeme weggevoerd naar Kamp Westerbork en op 3 september 1944 vertrekt ze met het op twee na laatste transport naar Auschwitz. Bloeme heeft deze treinreis in afgesloten veewagons vermoedelijk samen met haar dochter Sara en haar 2-jarige kleindochter Martha gemaakt. Op 6 september 1944 zijn ze alle drie vergast in Auschwitz.

Laurens Jacob Liezenberg
Salomon Minco
Grietje Minco-van Hoorn
David Minco
Charlotte Minco-Boas
Marianne Herschel-Klein
Leonard Herschel
Johanna Herschel
Debora Herschel
Hans Ludo Senff
Elfrida Kahn-Frankenhuys

Sjelomo Hamburger
Jacob Simonse
Alex Hertz
Berta Hertz-Blech
Emanuel Stark Goldstaub
Ettel Stark Goldstaub-Seif
Judith Rodriques-Ancona
Abraham Rodriques
Sara Selina Rodriques
Aaltje Hilversum-Roodveldt
Bloeme Zwaaf-Roodveldt

Voor deze tweeëntwintig personen zijn Herdenkingsstenen gelegd op 10 april 2019. Het was de negentiende en laatste serie steenleggingen in Amersfoort. Mogelijk worden nog enige stenen geplaatst voor slachtoffers die alsnog ontdekt worden.

De Herdenkingsstenen zijn gedenktekens bij de huizen van inwoners van Amersfoort die in de Tweede Wereldoorlog door de nazi's zijn vermoord. Het zijn zwart granieten stenen waarin de naam, plaats en datum van overlijden en leeftijd van het slachtoffer is gegraveerd.

Lees de uitgebreide familiegeschiedenis van de familie Minco
in het herdenkingsboek 'Hun namen niet vergeten'.

De Stichting Herdenkingsstenen Amersfoort is de Balm Family Foundation bijzonder erkentelijk voor het financieren van een zeer groot deel van de gelegde Herdenkingsstenen.

Voor al onze andere activiteiten zoals de organisatie van de steenonthullingen, onderhoud en vervanging van stenen, publiciteit en onderwijs en onderhoud website zijn wij afhankelijk van giften. Wilt u het werk van de Stichting Herdenkingsstenen Amersfoort steunen? Uw donatie is zeer welkom. Wij hebben een culturele ANBI status waardoor uw giften fiscaal aftrekbaar kunnen zijn. Bestuur en vrijwilligers worden voor hun werkzaamheden niet betaald.

*Bankrekening IBAN is:
NL 56 RABO 0134 7789 95
ten name van Stichting Herdenkingsstenen Amersfoort.*

Comité van Aanbeveling

Rolf van As
drs. Lydia Edelkoort-van der Vlerk
drs. Hans S. Joosten
ds. Alke Liebich
ing. Willemien Meershoek
mr. Aart Veldhuizen
drs. Frans Zwarts

voorzitter Ondernemers Binnenstad Amersfoort
stafmedewerker educatie Museum Flehite Amersfoort
oud-voorzitter Joodse Gemeente Amersfoort
predikant Johanneskerk Amersfoort
directeur Kamp Amersfoort
oud notaris te Amersfoort
vice-voorzitter Katholieke Raad Kerk en Jodendom (KRI)
